Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1863/2016
12.10.2017. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душан Марковић, адвокат из ..., против туженог „ББ“ из ..., чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о предлогу тужиље за доношење решења о трошковима поступка, у седници одржаној 12.10.2017. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље АА из ... за накнаду трошкова ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Врховног касационог суда Рев2 1863/2016 од 16.03.2017. године, одбијена је, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1502/15 од 26.02.2016. године, којом је потврђена првостепена одлука – пресуда Првог основног суда у Београду П1 5367/11 од 31.03.2015. године, којом је поништено решење туженог од 19.09.2011. године, којим је тужиљи отказан уговор о раду и обавезан тужени да је врати на рад.

Поднеском од 11.09.2017. године пуномоћник тужиље је предложио доношење решења којим ће се одлучити о накнади трошкова поступка по ревизији.

Одлучујући о предлогу тужиље, на основу члана 343. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да је предлог неоснован.

Наиме, против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужени је изјавио ревизију. Тужиља је доставила одговор на ревизију. Пресудом Врховног касационог суда Рев 1863/2016 од 16.03.2017. године, одбијена је ревизија туженог, као неоснована, применом члана 405. став 1. ЗПП, којом је прописано да ће ревизијски суд одбити ревизију ако утврди да не постоје разлози због којих је ревизија изјављена или на које пази по службеној дужности. Наведеном пресудом Врховни касациони суд није одлучио о трошковима поступка по ревизији, у смислу члана 161. став 1. ЗПП.

Применом члана 150. став 1. ЗПП, приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци, суд ће узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице, ценећи при том све околности.

У конкретном случају, након што је Врховни касациони суд утврдио да је, побијаном правноснажном одлуком, материјално право правилно примењено на утврђено чињенично стање, а да су супротни наводи ревизије неосновани, о чему ревизијски суд води рачуна по службеној дужности, у складу са одредбом члана 399. ЗПП, то ревизија туженог и одбијена, наведеним пресудом (Рев 1863/2016 од 16.03.2017. године). Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да радња за коју тужиља потражује накнаду трошкова – изјављивање одговора на ревизију, не представља потребну радњу, што и њен захтев чини неоснованим.

На основу изнетог, применом члана 150. став 1. и 161. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић